

Kennisgroep-Doc6: Richtlijn om eDNA tracks te definiëren voor beverrat aanwezigheid

Voor de relevante gebieden, kunnen de watermonsters genomen voor de muskusratsteekproef, ook getest worden op de aanwezigheid van beverrat DNA. De eDNA aanpak voor beverratten heeft ook veel toegevoegde waarde in gebieden waar bevers leven, aangezien de sporen van bevers die van de beverrat kunnen maskeren. Beverratten hebben voorkeurslocaties waar regelmatig dieren gevangen worden. De eDNA aanpak kan gebruikt worden om deze voorkeurslocaties te monitoren, met name omdat beverratten heel stil kunnen leven, en soms weinig sporen achterlaten. eDNA kan in deze situaties dus gebruikt worden om te controleren of alle dieren weggevangen zijn en om herkolonisatie tijdig te detecteren.

De afstand van de trajecten ligt voor de monsters genomen in de steekproef muskusratten en die ook getest zijn voor beverrat tussen de 3 en 5 km. De monsters genomen voor het monitoren van de voorkeurslocaties liggen tussen de 1 en 5 km. De voorkeurslocaties liggen veelal in natuurgebieden waardoor er meer variatie in de afstand is.